

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-utca 45. WESSELÉNYI és SZELENYI nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt. Félévre 2.50 frt. Negyedévre 1.25 frt.
Egyes szám ára 7 kr.

Városi kör.

Miskolcz városában annyiféle egyesület, kör és társulat van már, hogy az ember számát sem tudja. Ezek az egyesületek csaknem megbírhatalatlan teherként nehezednek városunk polgáira; mert tudnunk kell azt, hogy a különféle egyesületek tagsági díjainak terhét városunk társadalmának egy osztálya: *a művelt osztály* viseli.

Mindenik egyesület, mint közművelődési, emberbaráti és jótékony egyesület joggal megkövetelheti a művelt embertől, hogy annak tagja legyen és főképpen azt, hogy — *fizessen!* Hanem hát a mi sok, az már sok. Van olyan intelligens ember városunkban, a ki nem fizet annyi adót, mint a mennyit egyesületi tagsági díjakban évenként kiad.

Hát nem lehetne ezeket az egyesületeket kevesbiteni vagy a hasonlókat egybeolvasztani? Hiszen a közművelődési egyesület keretében több, most még különálló egyesület megférne!... S ezek helyébe olyan egyesületeket létesítsenek, melyek még ekkoráig nem léteztek, de a melyeknek létesítése égető szükségét képez.

A szives olvasó igaz, azt mondhatja erre: hol van a logika abban, hogy mi kevesbiteni akarjuk az egyesületek számát és mégis újat proponálunk? Hát van ebben logika is, meg igazság is; mert egészséges köz- és társadalmi élet csak akkor képződhetik városunkban, ha azt úgy irányítjuk, mint a hogy az élőfát ápoljuk, ha t. i. lenyesegetjük azokat a csenevész oldalágakat, melyek haszontalanul fogyasztják az éltető nedvet és felneveljük azokat az új hajtásokat, melyek a fának egészséges gyökérszálaiból fakadnak.

Nem akarjuk megnevezni azokat az egyesületeket, melyek társadalmi életünk fájáról bátran lenyeshetők volnának, mert akkor azok tagjainak haragját vennénk magunkra; hanem egyszerűen előterjesztjük azokat az okokat és körülményeket, melyek az új egyesületnek, az ugynevezett „*Városi kör*”-nek létesítését hangosan követelik.

Soltész Nagy Kálmán polgármester már évek óta sürgeti ennek a körnek megalakítását és mi teljességgel nem tudjuk megérteni, hogy ha már ő ezt akarta, micsoda akadályok jöttek közbe, hogy tervét meg nem valósította, mikor tudni való dolog, hogy a mit ő akar, azt keresztül is tudja vinni.

A jó eszmét és tervet azonban nem szabad elejteni. Mi egy minden irányban független gondolkozású polgárokból álló körnek létesítését kívánatosnak tartjuk, még pedig úgy, hogy e körnek ne kizárólag csak városi képviselők, hanem más egyének is tagjai lehessenek.

Nem lehet minden ember városi képviselő; olyan pedig, a ki városunk ügyei iránt érdeklődéssel viseltetik, városunk haladását, felvirágzását szíven hordozza, minden ember lehet.

Hányszor hallunk a közönség köréből ilyenforma nyilatkozatokat: Bizony-bizony ezt és ezt az ügyet rosszul csinálták, elpuskálták a városi atyák, hejh, ha én ott lehettem volna, de hát nem vagyok városi képviselő! stb. No hát az ilyen emberek mindnyájan tagjai lehetnek a *városi körnek*. Ott elmondhatják nézeteiket a felszínre került városi ügyekről. Indítványokat tehetnek minden irányban. Eszméket hozhatnak felszínre városunk előhaladása érdekében. Tervezeteiket dolgozhatnak ki, azokat benyújthatják és sikerre juttathatják.

Csak azt tartanók aztán kívánatosnak, hogy ebből a körből a *politika* teljesen kizártnék, ott tisztán és egyedül a *közérdek*, városunk jól felfogott érdeke lenne irányadó.

Vegyék fel azért városunk vezérei az elejtett fonalat s tegyenek meg mindent, hogy ezt a kört mielőbb megteremthessék.

Most, midőn városunk közügymenetében annyi forrongó eszme nyert életet, annyi üdvös cél várja a megvalósulást, égető szükségét képez ennek a körnek létesítése.

Munkára tehát! Városunk minden polgára igyekezzék hasznára válni a közügynek — a megteremtendő városi kör kebelében. Miskolcz haladása, felvirágzása és boldogulásának nagy munkájában ekként nem kétszáz városi képviselő, hanem ezer városi polgár fog részt venni.

*

Erre a fontos ügyre vonatkozólag *Bársony* János urtól, a miskolczi polgár-egyesület elnökétől a következő érdekes cikket kaptuk:

Tekintetes Szerkesztőség!

Miskolcz város közügyeinek, különösen a városi képviselői közgyűlésben előforduló ügyek tárgyalása, behatóbb megvitatása s e téren a közszellem hatékonyabb működése céljából megindult

hirlapi vitatkozásba „Egy polgár” által a miskolczi „Polgár-egyesület”, melynek ez idő szerint szerencsés vagyok elnöke lehetni, szintén bevonva lett, sőt egy ugynevezett városi kör megalakítására nézve a kezdő lépések megvalósítására éppen az egyesület elnöksége hivatott fel, megengedi azért, hogy a felhívásra pár szóval feleljek.

Az eszme helyes, bár nem új, mert ily egyesületek az akkori viszonyok keretében léteztek az ó-korban a görög és római népeknél, a forumok voltak leginkább a közügyek előleges megbeszélő helyei, mert itt a plebejus a patriciuszal könnyebben érintkezhetett; ujabban vannak ilyenek Angolország és az amerikai egyesült államokban, s a halhatatlan Széchenyinek a kaszinók alapítása körül kifejtett törekvését éppen ezen szándék vezérelte, hogy a mint ő magát kifejezte, a kaszinók legyenek a közügyek előkészítő otthonai, a honnét a közügyek előmozdítására szolgáló nemes törekvések eszméi, mint melegágyból a növény, továbbtethető legyen.

S tény, hogy még gyermekkoromban ezen hely sokszor szolgált gyűlhelyeül a közügyek megvitatásának előkészítésére, s még a 60-as évek elején szálló ige volt, hogy a polgári egyesület választ városi főbíró, egyházi főkurátort és követeket.

Hogy a mai viszonyok keretében ez másként van, mi okozta a változást, helyes-e így vagy jobb volt azelőtt, e kérdés vitatásába nem bocsátkozom, mert feleletemnek talán egy kis politikai háttérre is lenne, pedig tisztán tárgyilagos akarok maradni, azért a hozzám intézett kérdésre válaszom a következő:

A miskolczi polgári egyesület, mint régebben, úgy ma is nyitva van minden tisztességes, művelt ember előtt, sőt mai alakjában a modern követelményeket is lehetőleg kielégíti. Saját telek- és házzal bir, van értékes, közhasználatra szolgáló könyvtára, kellemes, tágas terméi, szép nyári helyisége s évi tagdíját tekintve (6 frt), Magyarország legolcsóbb ilyenmü intézete. A szép, a nemes iránt és így a közügyek iránti fogékonyságát nem veszítette el, s így igen szívesen nyújt segédkezet oly nemes eszmék apo-lására, a melynek célja Miskolcz város közügyének és így a város polgárságának közjava, közhaszna; s egyesületünk mindenkor az elsők között lesz, a midőn ily célok elérésére segédkezet kell nyújtani.

Vegye azért hivatott egyén kezébe a zászlót a közügy terén, a nemes törekvések útján, azt egyletünk mindenkor hiven és lelkesedéssel követi.

Miskolcz, 1899. július 23.

Bársony János,

a miskolczi polgári egylet
elnöke.

Az adóprés működik.

Tegnapelőtt, e hó 24-én kezdte meg működését Miskolczon az adóprés.

Az emberek szeméből könyeket sajtol ki a prés működése; de hát mit csináljon a szegény honpolgár, mikor *adót fizetni és meghalni minden embernek muszáj?* Ma már minden ember tudja, hogy az állam csak úgy állhat fenn, ha költségeihez az állampolgárok adó alakjában hozzájárulnak.

Ámde megkövetelhetjük ám, hogy az adókiadás *igazságos és arányos* legyen. Megkövetelhetjük, hogy *az állam ellenszolgáltatása arányban álljon az adózók terheivel.*

Hazánkban a jelenlegi adózási rendszer egyik követelménynek sem felel meg. Nálunk az adók sem nem igazságosak, sem nem arányosak s hozzá még az állam sem nyújt ellenszolgáltatást azokért a terhekért, a melyek isten tudja hányféle adó czimén a polgárok vállait nyomják.

A III-ad osztályu kereseti adó az, a melynél igazságtalanabbat a föld egyetlen állama sem gondolt ki. Az adótörvény itt így okoskodik: „Ez az egész nemzet, kezdve a mágnáson és milliomos bankáron, le a fiskálisig, orvosig és az utolsó csizmadiáig, kivétel nélkül *hazug, csaló* népség, mely eltagadja a maga jövedelmét. No de kiteszek rajtok! Ugy fogom őket megadóztatni, a hogy a zsványokat és tolvajokat kellene. Kivetek reájok olyan adólat, hogy az

már nem is mehet többé adólabaszamba.“ Ekként született meg a *tízszázalékos adólab!*

Ne tessék ám azt hinni, hogy ez csak amolyan mókás beszéd, ez komoly valóság. A törvény indokolása kimondja, hogy *tízszázalékos adólab* magában véve absurdum ugyan, de mivel előreláthatólag amugy is mindenki el fogja tagadni valódi jövedelmét, ezt az absurd adólat kell alkalmazni. Elmondotta ezt huszonhárom év óta minden pénzügyminiszter, sopánkodott rajta mindenki, de azért hát a törvény mégis csak megmaradt.

Gondoljuk csak meg jól, hogy mit jelent ez a *tízszázalékos adólab*, melyhez még utadó, általános jövedelmi és községi pótdó, kamarai illeték, ilyen meg olyan czimen még más 20%-ot tessék hozzászámítani?

Azt jelenti, hogy egy jó módu detail üzlettel bíró kereskedő, középrendü orvos, ügyvéd, bérlő, több segéddel dolgozó iparos, közepszerű tőkével bíró tőkepénzes; fizetni köteles 100—2000 forint adót.

Mert hiszen az csak nyilvánvaló, hogy ezek a foglalkozások rendes körülmények között járnak 3000—6000 forintnyi évi jövedelemmel. Hiszen ennek híján nem lehet rendes ruhában járni a gyermekeket, tandíjat, francia és zeneórát fizetni érettek stb.

Ez annyit jelentene, hogy az az iparos, a ki keservesen, munkájával, véres verejtékével alig keresi meg az élethez és családfenntartásához a legszükségesebbet, fizessen évenként legalább 200—300 forintnyi adót. Mert hiszen ha nem teljesen proletár, akármennyit koplal is, akármilyen rosszszul lakik is, ha nagyobb családja van, napi keresményének 2—3 forint közt kell váltakoznia. Ebből pedig ennyit kellene adóba fizetnie.

Sőt annak a teljes proletárnak, a ki-

nek igazán nem juthat semmire, még a jó lakásra sem, ha másodmagával van, a ki naponként egy forintot keres, mégis a törvény rendelkezése szerint 100—120 forintot kellene adóba megfizetnie.

Hát nem pompás idea ez, hát nem kacagni való komédia ez?

Mert ez a törvény még a létminimumot sem veszi ki az adóalaplól. Elrendeli, hogy a gépnek a jövedelmét, hasznát úgy kell kiszámítani, hogy a nyers hozadékából le kell vonni a fentartásra és fűtésre való költséget.

De az embergép irányában nem ilyen humánus. Nem azt mondja, hogy az a tiszta jövedelmed, a mi életfentartásod és mindennapi élelmed fedezésén kívül fenmarad, — pedig hát ez nem egyéb, mint a gépezet fűtése — s attól, a mi fenmarad, fizetsz nekem ennyit vagy annyit adóba, hanem így szól: Ide adod első és utolsó kenyerednek a harmadrészét, ideadod gyermeked tejének a negyedrészét, az ingecskéjének, meg a te téli zekédnek negyed- vagy harmadrészét,

Hát nem kacagató komédia ez?

Pedig vannak még komikusabb részletek is. Még azt sem nézi, hogy mennyit keressz, hogy azt mondhasa, hogy ennek a harmadrészét fizessed, — hanem mint a gondos kereskedő a gyerekbábukat — skatulyácskába rak és mindenikre reáírja a becsüt.

Te lakatos vagy, kereshetnél ezer pengőt egy esztendőben, — keressze annyit, ahhoz nekem semmi közöm, — neked ennyi után kell adóznod. Te szabó vagy, kereshetnél, ha jól megy a dolgod 800 forintot, — ez után fizetsz adót, — ahhoz nekem semmi közöm, megkeresed-e vagy nem, hát miért nem vagy élelmesebb.

Persze ez még komikusabb. De hiszen ennyit, keresményének minden harmadik garasát mégsem lehet adóba adni!

TÁRCZA.

Önvád.

*Átkozza más a véletlent, balsorsot,
A mely életét semmivé tevé,
Az a vád, a mit én lelkemen hordok,
Nem irányul csak önszívem felé!
Enyhet talál más azon gondolatban,
Hogy nem önmaga okozá vesztét,
És sive nyugodt lüktetéssel dobban
S beheged a seb, a mely vérezék!*

*Óh, de ki ad irt lelkemnek sebére,
Mit könnyelműen ejték magamon!?
Borult egemen több nap vajjon kél-e?
S hívogat-e még csendes nyugalom?
A mult derűje, ábrándos varázsa
Nem küld már felém egyetlen sugárt.
Embergyűlölő remetévé válva —
Boldogságom, mint madár, messze szállt!*

Castus.

Tetemvári idyllek.

— A „Szabadság“ eredeti tárczája. —

Ha szobám ablakából olykor-olykor tekintek az utcára, önkéntelenül mindjárt szemeimbe ötlük az a sok por, piszok és rondaság, a mi a tetemvári piacon állan-

dóan hever és kellemes illatot áraszt az orrok alá, de az a bus vitéz is, a ki a rend, fegyelem és köztisztaság üdvös betartásán örködik naphosszat ott az utcasarkán.

Vajjon micsoda hivatása lehet ennek a szegény embernek ott? . . . Nem is tudom elképzelni! Csak nem jószántából ácsorogja el ezt a drága szép időt?!

Szomorú, bus ábrázatját már nem egyszer sajnáltam meg és ha még látom hozzá tehetetlenségét is, elfogultságomban azzal érem be, hogy a jó Isten nem jó kedvében teremthette meg a szerencsétlent.

Nem hiszik el nekem?

Tessék csak egyszer Uraim arra jönni mi felénk és megnézni azt a mintaköveget, mely a Kazinczy-utczából a Tetemvárra huzódik, szemléljék csak meg kérem a köztisztaságot a tetemvári téren és azt az embert a ki állandóan jelen van Herkuleskardjával és szüntelen őriz valamit, de hogy mit, azt csak a nagy ég tudja; be kell tehát ismernünk, hogy a miskolczi rendőrség egyik oszlopos tagja és diszpéldánya a tetemvári rendőr-őrszem.

Közbiztonsági intézményünknek alig ha van hathatósabb előmozdítója, ki jobban szíven hordozná a polgárság érdekét és

hivatásosabb őre volna a közvagyonnak, mint ő.

Pedig hát ott áll szegény feje vagy ül egész életén keresztül a nap izzó hevében, néha fel és alá is baktat, de mindig mélyen lehangolva, lehorgasztott fővel, a mi nem is csoda kérem, mert a közügyek összehalmozódása és a kihágások százezerfajtája annyira igénybe veszik azt a szegény koponyát, hogy tőle többet kívánni nevetséges volna.

Csak néha-néha teszi félre százezer gondjait és akkor tekintetét hol jobbra, hol balra szegzi és egyik-másik járó-kelővel leereszkedőleg beszél.

Kedves ember ez a bácsi — mondja egy nálánál korlátottabb eszű ember.

Tehát mi képezi ott a beszéd fonalát?

Szellemdus ötletek talán vagy tréfás megjegyzések? Dehogy. Hát akkor ugyan mi?!

Semmi más, — mint a hogy azt már többször hallottam — szüntelen rágódás pusztalégyváron, melyek szappanbuborékként még napvilágra jöttük előtt a pusztalégyváron homályában összeomlanak, vagy állandó, okvetetlen tudákos fejtörés olyan kigondolatlan reformeszméken, melyek feltétlenül maguk után vonnak rendőri intézményünk

Nem bizony, — az a gép elpusztulna mihamar.

Hát erre való a kormányzati bölcsesség. Én azt mondom, hogy minden harmadik garasodat ad nekem. Ez lehetetlen, segítsünk hát rajta úgy, hogy te eltagadod a keresményed háromnegyedrészét és csak egynedrészt ismersz be és csak ettől fizetsz egyharmadrészt, — vagyis ekkép igazán csak minden tizenkettedik garasod jut nekem.

Ekkép történik azután, hogy nálunk előkelő iparosok, kereskedők, orvosok, ügyvédek 300—600 forintból élnek meg.

Hát ez olyan hallgatag megállapodás a törvény ellenére — a polgár és kincstár közt. Én odaadom minden harmadik krajczáromat, de eltagadom jövedelmem — háromnegyedrészét — te meg elveszed minden harmadik krajczáromat, de elhiszed a hazugságom.

Hanem minden harmadik esztendőben újabb jelentést játszanak el. A kincstár elfelejti a kötést és kezd nem hinni a hazugságnak, az emberek félnek, kiabálnak szaladgálnak, míg végre megint hisznek a hazugságnak, de hogy nekem is könnyebben essék, csipjünk le belőle egy csipetnyit.

Igy csipetődik le évről évre egy-egy darabka és egyszerre csak azon veszi észre magát a jámbor honpolgár, hogy sem az adólab nem nőtt, sem új adót ki nem vetettek reá, sem jövedelme nem szaporodott, mégis kétannyit fizet, mint előbb fizetett.

Ugy-e kedves kis komédia!

És mekkora gondossággal játszik el ezt a komédiát!

Van adóikvető, magadválasztotta, autonóm bizottságod, az meghallgat, szóba ereszkedik veled, sőt segít is rajtad, már a mennyire — tőle telik. Te nyugodtan hazamész, azt gondolod, hogy végig láttad az egészszet. De egynehány hét múlva kapsz az adófelszámolási bi-

zottságtól végzést, az is autonóm, magadválasztotta testületféle, — csakhogy szóba nem áll veled és visszateszi a válladra szépen azt a nyűgöt, a mit a kivető bizottság levett róla.

Lám, te egészen elfeledkeztél az utolsó felvonásról, mely az egésznek a csatánójá.

Hát nem gyönyörű komédia ez?

Megyei és városi ügyek.

Rendkívüli városi közgyűlés.

Daczára, hogy a közgyűlés tárgyát választások képezték, mégis úgy látszik, a nagy meleg elriasztotta a városatyáknak legalább felét attól, hogy jelen legyenek a 3 órakor megnyitott közgyűlésen. Dr. *Tarnay* Gyula alispán elfoglalván az elnöki széket, a közgyűlést megnyitotta és előterjesztette a közgyűlés első tárgyát: az árvaszéki ülnök-választást. Az állásra, melyre a pályázat törvényszereleg ki volt hirdetve, 2 pályázat érkezett be u. m. *Szarka* János ügyvéd, iparhatósági biztos és *Szücs* Béla ügyvédjelölté. Minthogy névszerinti szavazást kérő iv adatott be, elnök elrendeli a névszerinti szavazást, *Kaffka* Ignác, *Lossonczy* István és *Rácz* György képviselők személyében kinevezi a szavazatszedő bizottságot és a szavazás idejére a közgyűlést felfüggeszti.

A szavazatok beadása és összeszámlálása után alispán újra megnyitja a közgyűlést és felhívja a bizottság elnökét, *Kaffka* Ignácot az eredmény közzétételére. Beadatott összesen 84 szavazat, melyből *Szarka* Jánosra esett 60, *Szücs* Bélára 24 szavazat, minél fogva *Szarka* János 36 szavazattöbbséggel árvaszéki ülnökké választott. Ezzel a közgyűlés tisztújító része befejezést nyervén, alispán átadja az elnöki széket *Soltész* Nagy Kálmán polgármesternek, felkérve, hogy megválasszotta a hivatalos esküt tétesse le.

Ujból megnyitván a közgyűlés, elnök előterjeszti, hogy az elmúlt közgyűlésen a hajnali katonai dob- és trombitaszó ellen felhozott sérelem orvosoltatott, a mennyiben arról értesíti a hadtestparancsnokság a várost, hogy a dob- és trombitaszó csak reggeli 6 órakor kezdődik.

Ezzel kapcsolatban *Cseh* István panaszt emel a katonaság azon eljárása ellen, hogy

gyakorlataik közben tönkre teszik a vetéseket, ez ellen orvoslást kér. *Katona* József helyesli előbbinek állásfoglalását, mert ő is tapasztalta, hogy pl. a napokban Tapolczán keresztül vitt éjjeli gyakorlatok alkalmával csaknem tönkretették szőlőjét. Polgármester megígéri, hogy figyelmébe fogja ajánlani ezeket a panaszokat a hadtestparancsnokságnak.

Ugyancsak napirend előtt szólalt fel *Weisz* Mátyás is. Elmondja, hogy a rendőrség a felvégen nem teljesíti kötelességét. Nem régen történt, hogy mikor verekedés keletkezett korezmájában és rendőrt hívott, az megtagadta a szolgálatot azzal, hogy majd ha meggyilkolják egymást, majd jönnek, a kik elviszik őket. A világítás ellen is volna kifogása. A lámpák, melyek kilométernyire vannak egymástól, este fél 8-tól fél 9-ig égnek csak, a mi hátrányára van a vidék közbiztonságának; ugyancsak az ellen is felszólal, hogy a felvég utcái, mióta ki lettek kövezve, eddig még nem lettek söpörve. Valamennyi kérdésre válaszol a polgármester, miket a közgyűlés tudomásul is vett.

Polgármester bejeleti, hogy a legtöbb adót fizetők közül a képviselőkkel helyettesükként özv. *Dálnoky* Nagy Barnabásné *Hidvégi* Benőt, a miskolczi színház részvénytársaság *Lichtenstein* Lászlót, *Dick* Mór *Friedman* Gyulát, *Markó* Pálné *Ujházy* Kálmánt bízta meg.

Az iparos tanonciskolai bizottság ügyében a polgármester arra kéri a közgyűlést, hogy intézkedjék a választás iránt. Ajánlja tagokul a régiek közül *Hesz* Miklóst, *Karla* Bertalant, *Pflieger* J. Ferenczet, *Varajthy* Istvánt, *Polacsek* Arnoldot, *Kocs* Sándort, *Putnoki* Antalt és *Görgey* Mártont, új tagokként *Kökényesdy* Papp Lászlót, *Kiss* Károlyt, *Stimm* Lajost, *Fleiszig* Edét és *Viszlay* Józsefet.

A városi pénzügyi bizottság kiegészítést igényelvén, arra tagokul elnöklő polgármester *Kozma* Eleket, *Lázár* Miksát és *Pataky* Sándort ajánlja; *Soltész* Nagy Bertalan felszólalása folytán azonban *Lázár* helyett *Sugár* Ignác választott meg.

A Petőfi társaságnak a segesvári emlékünnepeken való képviseltetési átiratára úgy határozott a közgyűlés, hogy a kik résztvenni szándékoznak, jelentkezzenek a polgármesternél.

A Petőfi házra vonatkozólag a közgyűlés 50 frtot utalványoz, egyszersmind elrendeli a gyűjtést.

államosítását, felvirágzását, fellendülését és tolvajfogászati szempontból a repülő gép mielőbbi feltalálását.

— Ugy-e bácsi nem is gondolta, hogy hány szem kíséri figyelemmel hasznos működését és hány fül hallja magas árnyalatu elmélkedéseit?

Azért csak folytassa tovább tapintatos, közhasznú és közmegelegedésünkre szolgáló intézkedéseit és óvatos beleavatkozását ott, a hol arra egyáltalán szükség — nincs. Finoman kiiskolázott magatartásának pedig a közönyösség és nemtörődés legyen fő jellemvonása, akkor tevékeny és körültekintő ténykedését minden bizonynyal a fényes siker glóriája fogja koszoruzni, mint eddig is.

Ha a tolvajok nappal az egész Tetemvárt a Szelessel együtt ellopják, ha az ottani kurta korcsmákban a duhajkodók seregének fülsiketítő és velőtrázó kántalása meg is zavarja éjjel a csendes adófizetők nyugalmát és ha bokáig gázol az a békés tetemvári lakosság a porban, sárban, szemét- és piszokban, azzal ne törődjön ezután sem, ha egyik-másik uri háztól talán ma két vedret, holnap virágokat cserepestől és este halomszámra értékes ruhákat visznek el a környéken lakó munkakerülő, romlott erkölcsű

emberek, oh az egy cseppet sem izgassa kedves bácsikát; csak lábunk alól a kövezetet és rózsairlatu büzt terjesztő taligás lovakat el ne vigye senki ám ablakunk alól, mert azt már nem engedjük a főrendszabály azon elvénél fogva, hogy rőndnek muszáj lönni.

No, de eléz, felmondtam már a lakásomat, mert beláttam, hogy a maga segítségére nem számíthatok, mert még csak nappal megjárna ez az állapot, de hogy ezután még az ágyamat is el találják vinni alólam és a földön fetrengjek, azt csak maga sem kívánhatja nekem. Tehát beláthatja kedves bácsi, hogy ilyen normális viszonyok között a Tetemváron felügyeletre egyáltalán szükség nincs.

És mégis oly hűségesen áll még mindig bácsi ott az utca szögletén. Ugy-e bár, szép hely ez ottan, van ám szép kilátás mindenfelé és négy utca nyílik világá.

Szépen halad a villamos, nyilgyorsan a kocsik, hogy a tatár csipje meg, csendesesen dalolnak a részeg emberek és jó gyümölcs-csel traktálnak a kofák, no meg a Juczi szobaccizussal is diskurálunk szépen, még két deczi gyomorerosító is kerül vagy tizszer napjában — de becsületes uton.

Mi kell tehát még több ennél?

Dehát még mindég ott álldogál kedves bácsi és néz! És nem is szandékszik egyhamar ott hagyni ezt a helyet? Nem?

Akkor hát hallgasson meg engem jól, kedves Uram!

Nagyon sokat járok ám én haza éjjel után és mert nagyon összeijedt, félénk ember vagyok, már a Bathányi-utca sarkán keresik magát sóvár szemeim mindenféle hiába, inaim reszketnek és gyötör a félelem, teljes bizalmamat magába helyezem, hogy a mérges gyiloktól meg fog védeni engem és elkísér majd a kapuig, azonban orditozásom mindenkor csak falra hányt borsó marad, soha nem látom én magát a helyén.

Ejnye-ejnye a manóban is, hát nem mókázon velem édes rendőr bácsi az éji sötétségben, mert én félek hazamenni, ha nem számíthatok a maga védelmére. Felkérem komolyan, legyen szives megmondani, esetleg megírni, hogy úgy éjjel után egy és két óra között hol és merre találhatnám fel Uraságodat, hogy szivességét igénybe vegyem a jövőben.

Hiszen tudni fogja, hogy mostanában a gázlámpákat takarékosági szempontból erre mi félénk nem gyűjtjük meg, ha pedig

A kir. törvényszéki palota építkezéséből kifolyólag létrejött csereszerződés aláírásával megbizatik a polgármester annak a kije lentésével, hogy a város ragaszkodik azon régebben hozott határozathoz, hogy a csere által nyert telek szabad tér gyanánt használható.

Miután még *Pásztor* Zoltánnak egy hónapi, *Nagy Eleknek* 5 heti és *Gaál Lajosnak* ugyancsak 5 heti szabadság engedélyeztetett, a közgyűlés 4 óra után néhány percczel befejezést nyert.

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

Julius 29-én: A miskolci építő iparos ifjúság műkedvelői előadása a Koronán.

Julius 31-én: *Teleki* Irma énekesnő jutalomjátéka és bucsufellépte a miskolci Orpheumban.

Augusztus 5-én: A miskolci polgári dalosegylet dalestélye a népkertben.

Augusztus 28-án: Sörárpavásár a megyeháza nagytermében d. e. 9—12 és d. u. 2—4 óra között.

Szeptember 3-án: A miskolci önk. tűzoltóegylet 25 éves jubileuma.

Naponta szórakoztató előadás az Orpheumban.

— **Katonai hír.** Báró *Waldstätten* János tábornok, a közös hadsereg főfelügyelője e hó 30-án Miskolcra jön az 5-ik gyalog- és 17-ik tüzér-ezred inspicziálása végett. A tábornokot szemle útjában *Pokorny* Herman altábornagy, lovag *Ziegler* Alfréd ezredes és *Ulrich* Vilmos vezérőrnagy kísérik.

— **Előléptetés.** Ő Felsége a király *Pócs* Endre és *Bulyovszky* Gusztáv kir. törvényszéki bírákat jelenlegi fizetési osztályukból a VII-ik fizetési osztályba léptette elő.

— **Eljegyzések.** Bárczai *Bárczay* Ferencz, kassai honvédszárhadnagy eljegyezte *Szathmáry* *Király* Ida urhölgyet, Szathmáry *Király* Pál földbirtokos leányát. — *Ferenzi* Zsigmond, a berlini „*Papier Zeitung*“ szerkesztője eljegyezte *Caphamel* Anna urhölgyet Berlinben. — *Nagy* Ferencz, eger-lövői földbirtokos eljegyezte *Szöllösy* Margit urhölgyet Heő-Bábaról. — *Kubinyi* György, kir. adóhivatali tisztviselő eljegyezte *Porkert* Mariska urhölgyet Lőcséről. — *Winter* Adél kisasszonyt néhai *Winter* vasgyári karmester kedves leányát a napokban jegyezte el *Lakatos* Nándor esztergomi hivatalnok Kassán.

— **Halálozás.** *Pásztor* Lajos, megyei árvaszéki kiadó és tiszteletbeli aljegyző vasárnap,

némelykor tíz óraker felgyújtják is, tizenegy óraker mar ismét eloltják. Ki ne borzadna már előre is a késői hazajöveteltől, mikor a koromsötétségben egyik barátom csak nemrégiben ficzamotozta ki kezét-lábát a mi hitvány kövezetünkön farizeusi émelgyős öröme a hintón járó háziuraknak.

Lassa bácsi, maga is, meg én is család-apák vagyunk és ezt a rongyos életünket nem szeretnők otthagyni azon a kövezen, hanem, ha a cipőnk már tönkre megy, legalább a lábunk maradjon meg, legyen szives tehát és egy skatulya gyufával járjon meg más-kor engemet, az Isten szerelmére kérem és őrizzen meg azoktól az utonálló síhederektől, a kik a sötétben fojtogatni és a zsebekben kotorászni szeretnek.

Esdeklő szavaim — úgy látszik — meghallgatásra találtak, mert harmadnapra virradóra általános nagy keresés volt a Tetemváron.

Nálunk is tartottak kora reggel házkutatást.

— Mi az? Tudakolám álmosan.

— Mit keresnek itt olyan korán reggel?

— Hát nem tetszett hallani?

— Nem hallottam én semmit.

— Annak a szegény busvitéznek lopták el az éjjel csákóját és kardját, a ki a tetem-

e hó 23-án Kis Győrben meghalt. Ez a gyászír érkezett hétfőn délelőtt városunkba, mély gyászt és fájdalmat keltve mindenütt, a merre őt ismerték. És vajjon ki ne ismerte volna városunkban a derék „Lajos bácsi“-t, a ki a hol csak megjelent, szellemességével, ő humorával, de különösen utánozhatatlan mimikáival folytonos jó hangulatban tartotta környezetét. Mint tisztviselő, példányképe volt a szorgalomnak. Élénk felfogás és páratlan gyors munkaképesség jellemezték őt. Felebbvalói tiszteletét és szeretetét 27 évi hivatalos működése alatt mindenkor kiérdemelte. Még korán, 52 éves korában hagyta itt a munkatért és nagyszámu barátait, a kik bizonyára hosszú időn át fogják emlegetni a nevét. Szabadságidejét Kis-Győrben, születése helyén akarta eltölteni s bizonyára nem gondolt arra, hogy üdülés helyett ott a halál fagyos karja várja. Temetése tegnap délután Kis-Győrben nagy részvét mellett ment végbe. A végtisztességen városunkból is nagyon sokan vettek részt. Nyugodjék békében.

— **Drágább lesz az élet.** Augusztus 1-én a cukor után járó fogyasztási adó 13 krról 19 krra emelkedik. Mivel pedig az adókat mindenütt és mindenkor a *fogyasztókra* hárítják a termelők, a háziasszonyokra az a „kellemes“ meglepetés vár, hogy augusztus 1-étől kezdve a cukor kilója 6—8 krral *drágább lesz*. A czukor háziasszonyoknak — persze csak azoknak, a kik megfelelő aprópénzzel rendelkeznek — az juthatna eszükbe, hogy nagyobb mennyiségű czukrot szerezzenek be, hogy hát legalább egy időre fittyet hányhassanak a fináncznak. Am ez igen veszedelmes vállalkozás volna, mivel *utólagos megadóztatásról* is szól a törvény. Augusztus 1-én a háztartásban legalább 10 kiló, az üzletekben legfeljebb 20 kiló czukor lehet, több nem; nem érdemes tehát, hogy valaki czukorba fektesse tőkét. Azért sem érdemes, mert ebbe a czukormennyiségbe azt a czukrot is beszámítják, mely befőtökben és likörökben rejlik és épp most van a nagy *»befőzési szezon»*. A háziasszonyoknak engedelmeskedniök kell, a czukor megdrágulása elkerülhetetlen. Egy vigaszunk mégis lehet. Még pedig az, hogy a *petróleum* csak egy hónappal később *szeptember 1-én lesz drágább*.

— **Petőfi nyomdásza.** Az Arad és Vidéke szerkesztőségébe egy nyolczvan éves öreg ember kopogtatott be a minap. Elmondta, hogy Pamperl Edének hívják, a foglalkozása

nyomdász s minthogy az utóbbi időben több visszaemlékezést olvasott Petőfi Sándorról, ő is akarna egyet föleleveníteni. Ötvenkét év előtt, beszélte az öreg ember, Baimel nyomdájában dolgoztam, a Dunasoron volt a nyomda s akkor Kozma volt a tulajdonosa. Ebben a nyomdában 1842-ben nyomtatták ki Petőfi első verskötetét. A verseket Forster Rezső szedte, a kinek most nyomdája van Miskolcra, a gépmester én voltam. Én illesztettem gépbe a hasábokat. Mikor a kötet kész volt, Petőfi adott nekem is egy bársonyba kötött példányt belőle. Én el akartam tenni, de Petőfi azt mondta: „Hát meg se nézi, mi van benne? Még kiejti belőle.“ Akkor kinyitottam a kötetet s benne egy tizesbankó volt. Megköszöntem s a könyvet eltettem emlékül. Azóta valahol ellopták, de sajnálom . . . Az öreg nyomdász felmutatta okiratait, a melyek szerint már 1837-ben nyomdász volt. Ekkor állította ki részére Hummel József, mint königliche Freistadt Pest fő kapitánya a *Wanderbuch*-t. Petőfi nyomdásza maga is résztvett a szabadságharcban s két sebet kapott. Többször dolgozott a külföldön s most mint a nyomdászok segítőegyesületének nyugdíjasa él Aradon Alkalmasint ő a magyar nyomdászok veteránja.

— **A Sajó áldozata.** Évről évre megköveteli a Sajó a maga áldozatait. A mint beköszönt a nyár, nem mulik el hét, hogy ne emlékeznénk meg egy újabb szerencsétlen esetről. A legújabb áldozat *Szepronovics* Flórián, budapesti illetőségű asztalos munkás, a ki az igazságügyi palotánál dolgozott. Vasárnap délután többed magával fürödni ment a Sajóra. Daczára, hogy igen át volt izzadva, azonnal a vízbe ugrott, a hol göröcsök lepték meg és fuldokolni kezdett. Társai először tréfának vették a dolgot, csak mikor már hosszabb időre merült el, láttak a mentéséhez. Időközben egyikök beszaladt a városba és a mentőkért telephonirozott, ez idő alatt azonban valahogyan kimentették. A mentők némi késéssel meg is érkeztek, a szerencsétlen fiatal ember ez idő alatt azonban meghalt.

— **A kánikula** minden előzetes értesítés nélkül egyszerre a nyakunkba szakadt. Hirtelenében olyan melegség támadt, mihez képest a Szahara éghajlatát normális hőmérsékletűnek lehet nevezni. A ki teheti, hátat fordít a boszantó levegőjü városnak és megy a hűs fák árnyékába, meg a hegyek közé nyaralni. Akit pedig a balsorsa itt maraszt, az feltűnést keltő nyári ruhát visel, óriási szalmakalapot tesz a fejére és — gyakran látogatja az uszodát.

— **Az öntözés.** A jelen pillanatban, mikor e sorokat írjuk, épen nem aktuális téma, mert az ég csatornái minden modern öntözési rendszernél alaposabban végzik el a mi általunk már oly sok alkalommal sikertelenül öhajtott utca-öntözést. De azért mégis írunk róla. Igaz, hogy nincs hálátlanabb felelet egy zsurnalisztára, mint olyasmiről írni, a mi nincs, mert ilyenkor mindig az a kérdés is felmerül, hogy miért nincs és ki ennek az oka? Az ily kérdések feszegetése meg valakinek mindenkor kellemetlen. Ezuttal arra a kellemetlen jelenségre akarjuk felhívni az illetékes körök figyelmét, a mit a népkerti térszere alkalmával is tapasztalhat az ember, t. i. hatalmas porfelleg támad s sűrű ködként borítja el az üdülni vágyó közönség egyedüli helyét: a népkertet. Ha már a hölgyek uszályait megkurtítani nincsen módjában a divaton kívül senkinek, legalább arról gondoskodjanak, hogy a népkert főbb séta-utait, különösen térszere alkalmával, illetőleg azt megelőzőleg kissé locsolják meg.

— **Angyalcsinálók.** Róma, mikor a feslettség mámorában tobzódott, oly engedményeket nyújtott az anyáknak, egyáltalán a nőknek, a mely egyre jobban aláasta a jövőjük erejét, sőt ezzel csak közeledtek a hanyatláshoz s mikor a nagy bukás bekövetkezett, az ébredés émelvényében megértették, hogy a bujálkodást elősegítő engedményben rejlett leg-

vári piacon görnyed naphosszat a csend és rend fásztó munkáján.

Hahaha! — kezdtem kacagni és még most is nevetnék, ha nem láttam volna magam előtt azt a jóképű öreg bácsit, a ki ott gubbasztott szunnyadva az egyik szögletbolt küszöbén, mikor az éjjel hazajöttem és kard helyett már akkor is egy piszkafát markolt göröcsösen, mely még maig is ott hever a tetemvári szemétdombon.

Megsajnáltam szegényt és mert írni sem tud, az alábbi felhívást fogalmaztam meg neki közhírre tétel végett:

„Felkéretnek a tisztelt értéktárolitnok és hosszukezü urak, miszerint a f. hó 16-án a tetemvári rendőrőrszem birtokából eltűnt kalpagot és kardot f. hó 20-án éjjel ugyanazon helyen és időben visszalopni sziveskedjenek, nehogy szegény ember szórakozottságáért esetleg bajba kerüljön, vagy ha már a tárgyak nem volnának meg, kegyeskedjenek az egész embert ellopni és a közjólétet vele boldogítani.

Könyörüljön meg rajtam minden emberi szív és kéz, ha pedig netalán az ellopott tárgyaknak lába kerekedett volna, felkérjük, hogy esetleg a platzra visszasétálni méltóztatassanak

Győztes.

nagyobb bűnök. Spártában csak a nyomorék csecsemőket pusztították el, kegyetlenség volt bizonynyal, de legalább van benne ráció. A római nő idő előtt, nem látott gyermekét ölhetette meg. A későbbi századok a legszigorubb törvényeket hozták erre a bűnre. Nagy Napoleon, mikor legelősző, jelent meg a francia államtanácsban, a magzatelhajtásra a legszigorubb büntetést mondta ki s kívánta, hogy ezt a legnagyobb eréllyel hajtsák is végre. Így kiáltott fel:

— Nekem sok, igen sok katonára van szükségem — Ma ennél más egyéb a cél és a modern igazságszolgáltatás kegyetlenül sujt le az ily bűnösökre. De mindez nem elégséges, az elrettentő példák dacára a bűnbe esett, az elbukott leányok szemérem érzete meg egyre erősen viaskodik az igazságszolgáltatás erejével. — A múlt héten Szihalom határában, a napokban pedig a miskolci határban találtak az aratók egy-egy gyermekhullára. Kik azok, a kik bűneik bizonyítékát a buzakalászok közé rejtették? Angyalcsinálók, vajjon utóléri-e őket a törvény büntető keze?

— **Meglőtt mulatozó.** Két héttel ezelőtt ily cím alatt közöltünk egy hirt, mely szerint egy *Berky János* nevű cipészegédet az Avasról való lejtővel oly szerencsétlenül ért egy magasból jövő lövés, hogy Dudrovits pinczéje előtt összerogyott. Erre a hírünkre vonatkozólag, melyet legilletékesebb forrásból kaptunk, a B. M. Lapok tegnapi számában *Dudrovits* fölötté neveltséges megjegyzéseket fűz. Daczára, hogy többek között azt is elismeri, hogy a pinczéje előtt esett össze fentnevezett, mégis később azon kegyes oktatásokat adja nekünk, hogy ne akarjuk mi tönkre tenni az ő existenciáját annak a megemlítésével, hogy az ő pinczéjében lövés vagy valami baleset történt volna *Berky*-vel. Először is ezt mi nem irtuk, másodsor, a helyet, hogy bennünket oktatni akarna a jólétesültség dolgában, mindenekelőtt maga tanuljon meg olvasni vagy legalább is megérteni azt, a mit az ember ir. Hogy mi az Avas közbiztonsága ellen is irtunk, abban minket nem az vezetett, hogy akár *Dudrovits* urnak kárt vagy hasznot csináljunk, hanem egyesgyedül a közérdek, a polgárok személyes biztonsága vezetett. Ezt jól jegyezze meg magának *Dudrovits* ur — máskorral! Most már késő, annyira elvetette a sulykot.

— **Csoda történt.** Az igaz, hogy a csodák ideje rég lejárt már s így most már épen nem lehetne szó igaz csodáról, csak isteni csodáról. A jó Isten már régtől fogva magukra hagyta az embereket s mint a közmondás tartja: „segíts magadon és az Isten is megsegít”, most már csak a munkatárs szerepét tölti be. Régente persze nem így volt. Az emberek rá voltak szorulva mindenben az isteni utmutatásra. Ma már ez mintha idejét multa volna. Manapság már, ha csodáról van szó, csakis emberi csodat lehet érteni. Ilyen csoda is azonban nagy ritkán akad. Csodaszámba megy, ha segíteni akarunk a szegény ember baján; csodaszámba megy, ha valakinek nem emelik az adóját; csodaszámba megy, ha a főbb hivatalokat betöltő emberek belátással bírnak és igazságosak. Mindezek azonban csak kismiskacsodák volnának, ha léteznének, ahhoz képest, a mi városunkban most történt. A mit éveken, sőt talán több, mint másfél évtizeden keresztül egyre ostromozott a sajtó, a mi városunknak valóságos szégyenfojtja és a viczezésnek állandó tárgya volt, az már megszűnőben van. *Kövezik a Kandia-utczát!* Ez pedig olyan csoda, a mi felér egy igazi isteni csodával is. Most már tehát vége lesz a viczezésnek és legfeljebb csak azon gondolkozhat az ember, hova is írja fel örök emlékül ezt a csodatettet? Vagy várjunk még egy kissé, a míg a nemes városi magisztrátus arra a legújabb csodatételre határozza el magát, hogy megszünteti az a borzasztó port és piszkot, mely valóban csoda arra, hogy még mindig élünk annak dacára is!

— **Jutalomjáték és bucsuelőadás** lesz e hó 30 ikán hétfőn a miskolci Orpheumban. *Teleki Irma*, az orpheum egyik legkitűnőbb tagja, mielőtt még bucsut venne az ő kedvencz miskolci közönségétől, jutalomjátékot tart, melyen a társulat valamennyi tagja, de különösen a jutalmazandó teljesen új műsorral lépnek fel. Talán főlöleges is mondanunk, hogy a jutalomjáték estélye valóságos ünnepi estére nővi ki magát, a mi teljesen érthető azon közkedveltség folytán, melylyel *Teleki Irmát* a közönség körül veszi. Előre is felhívjuk tehát a mulatni és szórakozni vágyó közönséget erre az élvezetes és ünnepi estére.

— **Notaszóval.** Város ember füle nagy ritkán gyönyörködhetik az ilyesmiben. Mikor sorozás van, akkor hallhat egy pár egészséges tudóre valló rikkantást az utcán. Más esetben nem igen. De mégis! Így aratás kezdetén, mikor már készen áll az élesre fent sarló, hogy földre fektesse a hullámzó, arany színű kalásztengert, csak végig koczog egy-két falusi kocsi az utcák göcsörtös kövezetén. Telve ezek a kocsik férfakkal, leányokkal, asszonyokkal, gyerekekkel. Amolyan vegyes vonat ez, mely kényelmesen szállítja pasasérjait, hogy azok izzó, meleg időben neki álljanak s letakarítsák a termést, a melyből mindenkinek meglehet a maga mindennapi kenyere. Szállítják az aratókat és hangzik a nótaszó: „Majd hogyha az aratásnak vége lesz, ez a kis lány az én feleségem lesz.” És a városi ember irigykedve hallgat a nótára, aztán rohan tovább, hogy robotoljon újból.

— **Kutba esett.** Különös szerencsétlenség érte Mező-Kövesden *Dobos János* heőcsabai gazdaembert. Ugyanis *Dobó*, ki dolgait elvégezvén, haza felé készült, a Frank-szálloda előtti kutból szomjuságot akarta eloltni, de elmulasztotta a kut kerekét bekapcsolni és így történt, hogy mialatt a vödörből ivott, az oly erővel zuhant vissza a mélységbe, hogy *Dobost* is magával rántotta. Az eset szemtanúi összefutottak és rögtön segélyre siettek a vízben viczkéző embernek, kit nagyrehezen sikerült is, össze-visza törve, a kutból kihuzni és rögtön ápolás alá venni. *Dobost* hazaszállították Heő Csabára, a hol bizonyára soká elmélkedik majd a kövesdi hideg fürdőről. A kutat, melynek vizét *Dobos* vére megfestette, az eset után teljesen kiszivattyúzták és kitisztogatták.

— **A kis Montez szive.** Talán mindenki eltalálja, hogy *Montez Hédáról*, a miskolci orpheum volt tagjáról van szó, a ki jelenleg Debreczenben mulattatja a szórakozni vágyó embereket. No hát ezzel a kis sanzonettel érdekes dolog történt meg a minap. Egy odavaló laptársunk következőleg emlékszik meg erről: Ennivaló, aranyos kis primadonája az *Angelotti orpheumának* a buzavirág szemü szép kis *Montez*, nemzetközi énekesnő. Eddig a referádákban emlékeztünk meg róla, ma meg bele kerü a rendőri hírek közé. Pedig hát ő nem csinált semmit! Nem is vádolt, hanem vádló panaszos. Ellopták a szivét. Valami gaz kópé, míg ő fűnt a pódiumon énekelte, hogy mi is történik hát a vasuti kupében, azalatt hozzáférközött az öltözőben hagyott briliáns szivecskéjéhez s azt ellopta. Ez a kis *Montez* baja. Könybe lábad az a buzavirág szem s szomorúan meséli a borzasztó esetet, melyben az a legborzasztóbb, hogy a gaz kópé az ő kis szivét elvitte ugyan, de a magát nem hagyta ott cserébe. Ma délelőtt ment a kis *Montez* panasza s a szigorú kapitány bácsi előtt elmondta a baját, ki felvévén a jegyzőkönyvet, azzal vigasztalta a kis *Montezt*: „Hja, nemcsak a vasuti kupében, de az öltözőben is sok minden történik!” — No hát igazán gaz kópé lehetett, a ki a szép *Hédikét* oly rutul meglapta és hozzá még a — szivét vitte el. Hát ha megkerül még? Pár nap mulva ismét visszajön Miskolcra és újra fellép az Orpheumban, itt talán majd csak akad oly érzékeny szívű gavallér, a ki kárpótolni fogja őt a veszteségért egy új szívet. De csak aranyból lehet, mert a húsból valónak nincs nagy értéke!

— **Megszüntetett csendőr-különítmények.** Az elharapódzott szoczialista izgatások szükségessé tették, hogy ez év januárjában csendőrségi különítményeket állítsanak fel Nádudfalun (3 fővel), Reck (6 fővel), Terpes (5 fővel) falvakban. Minthogy az izgatások most végleg megszűntek, illetve azon községekben és környékén most már minden csendes, e hó végétől kezdve megszűnnek a csendőr-különítmények. Terpesen mindazonáltal a községi előljáróság indítványa folytán az alispán lépéseket tett állandó csendőrőrs létesítése iránt.

— **Elfogott gyilkosok.** *Kovács Gusztáv* h.-bátori lakost az elmúlt héten a falujabeli emberek az utszélen megölve találták. A gyanu azonnal testvérei, *Kovács Imre* és *Kovács József* ugyanottani lakosokra esett, a kik haragban voltak egymással a vagyonfelosztás körül állítólag történt sérelem miatt. Legutóbb is, az elmúlt héten összeveszekedtek egymással emiatt a testvérek s a szóváltás annyira ment náluk, hogy *Kovács Gusztávot* testvérei vasvillával és doronggal agyonverték, azután pedig megszökní akartak. Tervük azonban nem sikerült, mert az eset tudomásul vétele után a csendőrség elfogta őket és átadta a pétervásári kir. járásbírósnak.

— **Ünnepi estélye** volt hétfőn a miskolci Orpheumnak. *Sarkadi Vilmos* tartotta jutalomjátékát teljesen új műsorral. A szünet alatt a közkedvelt *Bogár Vincze* eljátszotta *Tell Vilmos* egy legszebb részletét, a miért frenetikus tapsokat kapott. A jutalmazott sem szükölködött ebben, sőt igen szép ajándékokat, mint arany gyűrűt, ezüst pálcát, pénzes levelet, szivarokat stb. is kapott.

— **Gyujtogatás.** *Pék Ferencz* feldebrői lakosnak nagyon rosszszul ment a sora, gondolt tehát egyet. Bebiztosította rozszant házat 400 frtra, azután pedig, azután pénz kapjon és új házat építhessen, önmaga felgyujtotta. A turpisság azonban kiderült, t. i. előzőleg még a butorait is kirakta a házból és most majd a bíróság előtt fog számot adni tetteről.

— **Megrugta a ló.** *Vadnai Sándor*, gözmalmi kocsis valósággal makaességának lett áldozata. Egyik lova hajtás közben megbokrosodott s hogy lecsillapodjon, kifogta a hámból. — Anélkül azonban, hogy elérte volna ezt a célját, ismét be akarta fogni a még mindig tajtékzó lovat. Alig, hogy azonban az istrángot be akarta kapcsolni, a ló olyat rugott, hogy eszméletlenül terült el a földön s mire a mentők megérkeztek, ki is lehetne lelkét.

— **Mindnyájunkat érhet baleset.** És mindnyájunkat köröskörül széles e hazában, nemcsak a budapestieket, meg a miskolcziakat, a kiknek van már mentőegyesületük. Ez a véleménye a belügyminiszternek is, aki a napokban leiratot intézett a törvényhatóságokhoz, amiben azt mondja, hogy egy 1876-ban keletkezett törvény értelmében minden városban mentőegyesületet szeretne már látni. Ebben az ügyben különben nemsokára ankét lesz a miniszteriumban s erre minden olyan város küld majd képviselőt, amelyik a nagyobbak közé tartozik.

— **Szerencsétlenség.** Csaknem végzetessé válható szerencsétlenség érte *Lőkös János* helybeli kocsiat. A *Buzatér 27.* szám alatti ház padlásáról munkálkodás közben a földre zuhant oly szerencsétlenül, hogy a mentőknek kellett a földön eszméletlenül heverő embert összeszedni.

— **Irtó-háboru a szódás-üvegek ellen.** Az egészségügy ellenőrzésére hivatott tényezők azt konstataáltak, hogy a most használatban levő szifonok igen alkalmasak különféle magályos betegségek tovább terjesztésére. Sok embernek ugyanis az a rossz szokása van, hogy az üveg csövét a szájba veszi és úgy iszja a szikvizet. Nagyon természetes, hogy az infecziált cső ily uton tovább viszi a betegséget. Ezen veszedelem elhárítására tehát olyan szifonokat kellene használni, a melyeknek csövei olyan formájúak volnának,

hogy a szájában venni alkalmatlan volna. A közigazgatási bizottság oly értelmű előterjesztést tesz a belügyminiszternek, hogy a most használt szifonokat tiltsa ki a forgalomból és olyan üvegek használatát rendelje el, amelyek kevésbé ártalmasok a közegészségügynek, mint a mostaniak.

— **Tilos-e vagy nem?** Azt kérdezzük a rendőrségtől, mondja meg, hogy Miskolcra a kávéházakban, korcsmákban és nyilvános helyeken tilos-e a hazárd kártyajáték? Mi úgy tudjuk, hogy igen. Sokan ellenben azt állítják, hogy nem! Mondja meg a rendőrség, kinek van igaza. Annak-e, a ki hivatkozik arra, hogy a vendéglőkben ki vannak függesztve azok a rendeletek és törvények, amelyek alapján a ferbli, huszonegy, stb. szigorúan tiltatik. Vagy talán annak van igaza, a ki azt mondja, hogy ez csak kis korcsmákban tilos, azonban kaszinóban, kávéházban egész reggelig naponként javában folyik a „csöndes” és ehhez hasonló ártatlan szórakoztató kártyajáték. — Igazán nem tudjuk, tilos-e vagy nem?

x **Remek nyári ajándékok.** Női ruhakelmék, schweizeri himzett batisztok 1 méter 30 kr. Angol kockás és csikos Zephirek 25 és 35 kr. Francia Pique különféle színekben 40 kr. Pongies selymek 55 kr. Nyers selyem satin lölere mintával 1 méter 40 kr. Kapható Rosenwasser Mór női divat-, vászon- és fehérnemű áruházában Széchenyi-utca 105. Takarékegyesület épület. Megajczukrázdával szemben. Ajánljuk ezen alkalmi vételt a nagyérdemű hölgyközönség becses figyelmébe.

9-10

INNEN-ONNAN.

× **Viperák Erdélyben.** Az erdélyi részek egyes vidékein nem tartozik a ritka esetek közé a vipera marás; Udvarhely megyének azon a vidékén rendszeres előfordul a vipera, amelynek immár ember és állat is esett áldozatul. Legújabbán Fiatfalva községében marta meg a vipera Fazekas Domokosné, a lábán, széna munka közben. Az asszony a kigyómérgezés tüneteivel pár pillanat alatt súlyosan megbetegedett. Egész teste, de főként a végtagok hullahidegek lettek. Nyelve, toroka megdagadt, úgy, hogy sem beszélni, sem mozdulni nem tudott és szemhéjait nem volt képes mozgatni. A súlyos betegnek Lengyel Árpád dr. sz. korszak-járási orvos nyújtotta a gyors segínyt és azt reméli, hogy a szegény asszonyt megmentheti az életnek.

× **Uj időjós.** Az öreg Falbnak konkurrens akadt. Kristóf Ádám a neve annak az égeri urnak, a ki meglepő biztonsággal jósolja meg határozottan megjelölt napokra az — időjárást. Ő nem kritikus napoknak mondja ezeket, hanem *változóknak* Julius 24 ikére következő rémes dolgokat jósolta:

„E napokon igen erős földrengések ráznak meg sok szilárdnak látszó otthont; heves, tartós viharok, pusztító felhőszakadásokkal váltakoznak és ezeknek nyomában nagy áradások járnak“.

Augusztusra a következőkkel kecsegtet:

Az augusztus 2., 8. és 12. napjaira eső „változatok” igen enyhék. Az augusztus 16., 17., 19. és 29. napok épp ellenkezői ezeknek. Vad, kártékony napok lesznek.

Szeptemberben a 3., 8., 10., 13., 16., 23., 25. és 30. napok lesznek váltakozók. Ez a nyolcz nap mind félelmes lesz.

Szerencse, hogy az időprófétáknak többnyire *nincs igazuk.*

× **Az ellopott rendőr.** A maga nemében párját ritkító „lopás” történt a napokban Szabadkán. Eddig ismeretlen tettesek „elopták” Tóth István rendőrszemet állomáshelyéről, ki egy utcásarkon teljesítette szolgálatát. A „tolvajok” éjjel hátulról orozva támadták meg s a rélkül, hogy egy hangot ejthetett volna, az egyik szemeit kötözte be, a másik szájába kendőt tömött, a harmadik pedig kezét-lábát kötözte össze s így tehetetlen állapotában kocsira tették s a város határa-

ban levő szőlőkbe vitték s ott egy fa alá helyezték s ott hagyták. A tettesek megszöktek s a rendőr semminemű felvilágosítást adni kiletükéről nem tud, mert sem nem látott, sem nem hallott. A szerencsétlen „corpus delicti”-t egy munkásember találta meg hajnalban s megszabadította kinos helyzetéből. A tetteseket erélyesen nyomozzák.

Kérelöm.

Tekintetes SzerKesztyű ur!

Mán engedelmet kérek, hogy alkalmatoskodok, mert hogy a Sanyi gyereket meg-Piszkolta egy ur a Toronyaján, osztán azt monta, hogy Béjenti az Kaptánsághoz. Hát ugy esett Kérem, hogy nagy sár vót, osztán a Sanyi gyerek a két Luval téglát furnányozot az uj isPotájho, hát szembe jön vele Egy ur, osztán azt mongya neki, Térj le öcsém a gyalogjárórul az kocsujutra. — No man ijét mondani egy miskóczi polgár ember gyerekeinek, — hát mir térjen az Le abba a Hépehupás gödrös utra, a hun az Szeker minden lipisnél összetörhet. — Az való Szent igaz, hogy a Sanyi gyerek az nagy vizkor születet és azuta nem igen ihassa a Vizet, hát a főstököm után a Hótigbetegnél megivott egy Verdung pajinkát, oszt nagyon beszedes lett, és azt monta annak az urnak egisz tisztessigtuDással, hogy Ne járjon a szája mer vigig vágok ezzel az ostorral a posfáLyan, — erre kirem az az ur azt monta, hogy Béjenti az flyamat az Kaptánságnál. — Hát arra kérem az Tekintetes SzerKesztyű urat, hogy ugy is Lyöl ösméri az Horvát kaptány urat, tessik szives lenni neki megmondani, hogy ne banca az Sanyi Gyereket, hiszen ű nem hibás, mir nem tért Le az gyalogutról az az ur, hát ha rosz az koci ut, akkor a gyalog utra kel haLytani a szekerral, igazi? — Tulajdon saját szemeim-láttam, hogy a pókhasu Péter szomszidom egy színás szekerral ment fel a Gyalogjáróra, oszt a mint hogy igaz is annak az urnak az ablakát lehorsolta, de hát ugy kel neki, minek nyitja ki az ablakot, hisz nem azir van az a házban, — Péter szomszidnak is azt monta, hogy Béjenti, de ű igen nagyon nevetett neki, no meg hát egy Kicsit káromkodot is.

Hát kirem aláson az az ur, a ki esz merre tenni, csak egy Lakó, tuga a tájog hogy mék hivatalba dolgozik, — hát járja az kérem, hogy minket tisztessiges Polgár embereket Egy jötment Lakó a rendőrséggel fenyegetsen, hiszen tsak ott let vóna a Veresbegy Jóska rendőr ur komám tudom istenem, hogy lett vóna annak az urnak.

Ne tesszen haragudni, hogy felKírtam a Tek. SzerKesztyű urt, de Sanyi gyerek sorja nagyon bántya az igazi apa szívit, a mint hogy igaz is. — osztán könyében el-türi az az ur a büntetist.

Minden jókat, jó egissiget kívánok, tisztelem az érdemes tsalágyát.

Kelt Miskolcra annó 1899 esztendőben nyárelő hónapban.

Kancsali Gergely m. s. k.
az Sanyi fijam apja.

Egyletek és multságok.

× **A miskolczi önk. tűzoltó-egylet** parancsnoksága szombaton délután ülést tartott, melyen a huszonöt éves jubileum rendező-bizottságának elnökévé dr. Kazai Mór egyleti főorvost választották meg — egyebekben megállapították a jubileum programját a következőkben: Szeptember 3-án reggeli 5 órakor disztribúció a vasgyári zenekar által, d. e. 9 órakor istentisztelet, 10 órakor disztribúció a város háza nagytermében, néhai Martin Károly főparancsnok arczképének leplezése, néhai Horváth László főparancsnok sirjának megkoszorúzása; d. u. 3 órakor disztribúció a Városház-téren a vasgyári és vasuti tűzoltóság részvételével; este bankett és hangverseny a „Koronán“.

× **A miskolczi polgári dalosegylet** folyó évi augusztus hó 5-én a népkert helyiségeiben saját pénztára javára *tánczszal egybekötött dalestélyt* tart, melyre az egylet t. pártoló tagjait és a művelt érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja a választmány. A dalestély kezdete este 8 órakor. Beléptidj: személyjegy 60 kr. Családjegy 1 frt 50 kr. Az egylet pártoló tagjai ezen díj felét fizetik. Külön meghívók ezuttal nem küldetnek.

× **A miskolczi építő iparos ifjuság** f. évi július hó 29-én a Korona szálló nagytermében *Bogár Vincze* zenekara közreműködésével *tánczszal egybekötött műkedvelői előadást* rendez, mely alkalommal színre kerül Berczik Árpád „Cserebogár Eszti” című 5 felvonásos népszínműve. Helyárak: Családjegy (3 személyre) 2 frt, személyjegy 80 kr., karzat 30 kr. Jegyek előre válthatók Klein Sámuel üzletében és este a pénztárnál. Előadás kezdete 8 órakor, pénztárnyitás 7 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A tiszta jövedelem az árvaház javára fog fordíttatni.

Közgazdaság.

A buza.

Paradicsom Borsodvármegyének nincs párja. Az aratás ideje alatt bejártam Magyarországnagy részét. Láttam Heves, Zemplén, Abauj, Gömör, Pest, Esztergom, Komárom, Pozsony, Nógrád vármegyék buza termését, de oly gyönyörű termést, mint Borsodvármegyében — különösen Mező-Kövesd és Keresztes határában — nem láttam sehol.

De mit ér a jó és szép termés, ha a Jelletlen börze-manipulánsok készakarva leszorítják annak az értékét?!

Még alig hogy levágták a termést, még alig kezdődött meg a nyomtatás, már is halljuk, látjuk és tapasztaljuk, hogy minden nap olcsóbb lesz a buza. Az ember megérteni nem képes, hogy lehet az, hogy éppen ma, mikor az egész világban panaszkodnak az emberek, hogy az idej termés mennyiség tekintetében alig jobb a mult évinél. Sehol nem termett annyi, vagy csak éppen annyi, a mennyi a belfogyasztásra elegendő. Egyes országok, melyekben az export-termelés a legvirágzóbb volt, az utóbbi évek sanyaru eredményére való tekintettel, az idén nem is gondolhatnak arra, hogy a termést az ország határán kívül bocsássák.

Es még most is megy lefelé a buza ára.

Magyarországon, a hol a statisztika szerint ez évben csak másfél millió métermázsával van kilátás több buza termésre, mint a tavalyi rossz gazdasági évben, szinte megdöbbentően tapasztaljuk, hogy évről évre alacsonyabb a buza aratás után, mint mikor a termés lábán áll.

Ha nem tudnók az okát, a mely ma már — sajnos — köztudattá vált, igazán különösnek tünnek föl előttünk a buzaárak alakulásának ezen kétségbeesítő proceszusa.

A magyar földbirtok ugy meg van terhelve, hogy a gazda-osztály szinte roskadozik a terhek sulya alatt. Egyéb jövedelmi forrása nincs, csak a föld. Mert hiszen az állattenyésztés korántsem annyira kifejlődött, hogy ebből a maga és családja eltartására szükséges kiadásoknál több bevétele volna a gazdának. Terhe pedig van külön is, a mit szintén a földnek kellene kibírnia. — Ha nem terem a föld, akkor újabb terhet kell rakni, ugyancsak a földre. Már most aztán, mivel egész évben egyéb bevétele nincs a gazdának, mint a termés ára, egészen természetes dolog, hogy ugy igyekszik intézni a dolgait, hogy minden kiadása a termés levévése után legyen esedékes. Akkor fizeti a kamatokat, adókat, biztosítási díjat, akkor törleszti az adósságát — ha telik rá — mikor a buzát eladja.

S éppen ez a nagy baj. Mert a buzát nem akkor adja el, mikor akarja, hanem a mikor muszáj.

Már pedig eladni muszáj, mihelyt lehet.

Ezért olcsóbb a buza nyomtatáskor, mint az év bármely szakában.

A buza-spekulánsok, az úgynevezett *papíros-buza kereskedők* pedig igyekeznek a gazdának ezt a szorult állapotát kihasználni és ringeket alakítanak, hogy mesterségesen le nyomni igyekezzenek a buza árát éppen akkor, mikor a legtöbbet el kell adni a gazdának.

De van ennél még nagyobb baj is, mely még sokkal nagyobb hatással van a buza árának alakulására és az aratás utáni olcsó árakra, de erről majd jövőre szölok.

Most elégnék tartom, ha a gazdákat figyelmessé teszem erre a körülményre és bizony nagyon jól teszik azok a gazdák, a kiknek nem *feltétlenül muszáj*, ha nem adják el egy pár hétig a termésük fölöslegét.

Mert ez az örületes spekuláció a papíros buzával a mily veszedelmes a gazdáknak, de épp olyan mértékben kétséges a spekulánsokra is.

És ha a gazdák a saját jól felfogott érdekekben összetartanak, egyenesen lehetetlenné is válnék.

+ **Az ipar érdekében.** A kereskedelmi miniszter rendelettel hívja föl a kereskedelmi és iparkamarákat arra a körülményre, hogy a már létező ipartestületek az ipartörvény 126. szakaszában körülírt földadatoknak, melyek őket az iparoktatás, a szakképzés, szövetkezetek alakítása és általában a képzéshez kötött kézműipar fejlesztésének terére utalják, vajmi csekély mértékben, mondhatni csupán szórányosan tesznek eleget és részben talán e körülmény oka annak, hogy az érdekelt iparosoknak még mindig jelentékeny százaléka idegenkedik ily testületek alakításától, melyek körén belül szakmabeli érdekeit eléggé érvényre jutni nem látja. Utalással erre a körülményre fölhívja a kamarát, hogy kerülete összes ipartestületeire kiterjeszkedve, tegye beható tanulmány tárgyává azt a kérdést, hogy e testületeknél általában — egyes szórányos esetet kivéve — az iparfejlesztés tekintetében észlelhető meddőségnek mik az okai s a mutatkozó hiányok mennyiben orvosolhatók.

+ **Iparvállalatok, iparosok figyelmébe.** A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara az iparvállalatok, iparosok figyelmét ezuttal is felhívja a hazai ipariskolát végzett növendékekre, kiknek neve, iparága a kamara irodájában megtekinthető. Hazai iparunk érdekében áll, hogy a művezetői és hason állások magyar ifjakkal töltsenek be. Ez irányban felvilágosítást szívesen ad a kamara irodája.

+ **A csemegezőlő eladása.** A földmivelésügyi miniszter köriratot intézett a gazdasági, szőlészeti és pincze-egyesületekhez s ez egyesületek útján fölszólítja az ország szőlőbirtokosait, hogy csemegezőlő termésüknek eladásra szánt mennyiségét — a fajta és ár megjelölésével — augusztus 10-ig jelentésük be. A földmivelésügyi miniszter ez intézkedésének célja az, hogy a rendelkezésre álló csemegezőlő készletek kimutatását itthon és a külföldön köztegye, az érdeklődők figyelmét a forrásokra, a honnan csemegezőlő beszerezhető, fölhívja és ezen az uton a csemegezőlő értékesítését előmozdítja. A szükséges bejelentési lap a földmivelésügyi miniszterium szőlészeti osztályától levelezőlapon irt egyszerű megkereséssel megszerezhető.

+ **Borsodvármegye állategészségügye** a múlt héten: *Takonykór*: Miskolcz 1 udvar. — *Rühkór*: F.-Barczika 1 u., Lászlófalva 2 u., Radistyán 2 u., S.-Galgóc 2 u., S.-Ivánka 2 u., S.-Kazincz 2 u., Vadna 1 u., összesen 7 község 12 udvar. — *Sertésorbáncz*: Eger-Farmos 1 u., Emőd 3 u., Igriczi 12 u., Novaj 4 u., Ostoros 5 u., S.-Ecseg 3 u., S.-Keresztur 6 u., Tibold-Daróc 1 u., összesen 8 község 35 udvar. — *Sertésvész*: Abód 10 u., Alsó-Zsolcza 1 u., Apátfalva 34 u., Arló 1 u., Ároktó 1 u., B.-Harsány 1 u., Bánfalva 1 u., Boldva 1 u., Dédes 1 u., Diósgyőr 2 u., Edelény 1 u., Eger-Farmos 1 u., F.-Zsolcza 1 u., Finke 1 u., Galvác 1 u., Gelej 10 u.,

Kis-Győr 1 u., Kurittyán 1 u., Martonyi 1 u., M.-Keresztes 1 u., M.-Kövesd 62 u., Miskolcz 4 u., N.-Bárcza 1 u., N.-Mihály 15 u., Nyomár 2 u., Poga 1 u., S.-Bessenyő 3 u., S.-Arnót 6 u., S.-Örös 1 u., Sajó Szent Péter 1., Sajó-Vámos 1 u., Sajó-Velezd 1 u., Szerdkény 1 u., Szemere 1 u., Szilvás 2 u., Sz.-Bessenyő 1 u., Szomolya 10 u., Tapolcsány 1 u., Tardona 6 u., T.-Keszi 1 u., T.-Tarján 10 u., Vadna 11 u., összesen 42 község.

Hirdetmény.

Miskolcz város tanácsa az ápolda, valamint a letartóztatottak, tolonczok és kényszermunkások szükségletének kenyérrel való ellátása és szállítására f. 1899. évi augusztus hó 1-től kezdődő egy évi időtartamra 1899. évi július hó 31-én délelőtt 10 órakor alólirott hivatalos helyiségében árlejtést tart, miről az érdeklődők azzal értesítetnek, hogy a feltételek alólirott nál megtekinthetők.

Miskolczon, 1899. évi július hó 25-én.

Pallaghy, v. e. tanácsnok.

Egy jó házból való fiu
tanulóul
fölvétetik
Wesselényi és Szelényi
könyvnyomdájában.

Alsó-Gordon utca 151. számu

ház

szabad kézből eladó.

Értekezni lehet

Zsolczai-Kapu 14. sz. alatt
a hentes üzletben.

Eladó szőlő

a Kis-Kánás hegyen,
4 katasztrális hold terjedelmű,
melynek egy kis része
már forgatva van,
az alján pedig
szép nagy rét és gyümölcsös.
Bővebb értesítést ad
a kiadóhivatal.

286-2-3

Egy jó házból való fiu

tanulóul
felvétetik

ERDEY KÁLMÁN
vaskereskedésében.

Hunyad-utca 27. számu

adómentes lakóház nagy kerttel

a tulajdonos elhalálózása folytán

eladó.

Értekezhetni az örökösök megbizottja:
dr. Molnár Gyula ügyvédnél.

Krausz Jakab
betonépítési vállalat,
Cementárúgyára
MISKOLCZON, BUZA-TÉR 24. SZ.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget arról értesíteni, hogy az építési évad beálltával, minden a cementiparba vágó munkákra, jótállás mellett vállalkozom.
T. építészeket, építőmestereket és építetőköt bátorodom arra figyelmeztetni, hogy ezidőszert új szerkezetű

Metalique-lemezeket

gyártok; **folyosók, előszobák, fürdőszobák, konyhák és járda-kövezésre**, 20 féle kivitelben, tartósságáért kezeskedem. A **Metalique-lemezek** gyárában megtekinthetők, vidékre pedig szívesen szolgálok mintalemezekkel. Továbbá ajánlom a csakis nálam kapható

Opelni és Lédeczi Portlandcementeket

200 kilós hordókban és 100 kilós és 50 kilós zsákokban.

Gróf Rhon-féle Lábatlani Románcement és Beocsini Románcement
zsákokban á 80 kilo, hiteles sulymennyiségért kezeskedem.

Kiváló tisztelettel

Krausz Jakab

cementárúgyár, Buzatér 24. sz.

169-20-33

Legjobb francia mosószer!

Lessive Phénix

Phénix-mosószer,

J. PICOT, szabadalma Páris

A fehérnemű fentartására és szépítésére.
Legjobban moshatunk mindent szappan,
szóda, hamu, stb. nélkül.

Kezesség ártalmatlanságaért.

Klórmentes!

Lessive Phénix

kapható

az ország összes fűszerkeres-
kedéseiben.

Gyár: 280-3-5

Osztr. Magyar Monarchia részére VÁGZ.

Hirdetések

felvételnek

a kiadóhivatalban.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestárú-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherceg rendkívül meg van elégedve az asbesttalpbal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalogkiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak mintájára készítsenek másikat asbesttalpbeállással, ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadászcipők épp oly jók lesznek és épp oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szalonzcipők.

Zágráb, 1898 július hó 8-án.

KRAHL, huszárcapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor úr!

Az asbestbetéti cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tisztelő híve

WEKERLE SÁNDOR.

Ovakodjunk a hamisításoktól.

Nincs többé lábfájás!

Óvjuk lábainkat izzadástól, nedvességtől és meghűléstől.

Sem tyúkszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Hügyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbesttalpbéliséssel látja el.

Kettős vastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr. gyermekeknek fele.

Az asbest talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállított.

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Kapható kizárólag az Általános Asbestárú-Gyár Betéti Társaságnál

Budapest VI., Szív-utca 18.

172-11-52

Egyedüli elárúsító Miskolczon **Eigner Vilmos** bőrkereskedő.

WESSELÉNYI ÉS SZELÉNYI

gázerőre berendezett

Telefon.

KÖNYVNYOMDÁJA

Készít:

műveket, naponként vagy hetenként megjelenő hírlapokat, folyóiratokat, táblázatokat, árjegyzékeket, pénzügyi kimutatásokat, zárszámadásokat, falragaszokat, körleveleket, számlákat, stb., stb.,

továbbá névjegyeket, tánczrendeket, lakodalmi és báli meghívókat

elegáns kivitelben és olcsó árak mellett.

MISKOLCZON,

Széchenyi-utca 45. szám.

„Szabadság” kiadóhivatala.

Könyvkötészet.

Dobozgyár.